núm. 10 • Octubre · Novembre · Desembre 2011

La Secuita AJUNTAMENT

Quatre

• L'Argilaga • La Secuita • Vistabella • Les Gunyoles

Vivim les Festes Majors!

pàgina 3

pàg. 4 Bitlles catalanes

pàg. 8 Entrevista a Josep Rovira

L'art de l'església de Santa Maria pàg. 11

Editorial

L'Onze de setembre, Diada Nacional de Catalunya, va ser una jornada de reivindicació nacional, aquest any molt més que en anys anteriors a tot el país. Potser és perquè les coses no van gaire bé.

La situació de crisi profunda que estem travessant des de fa cinc anys està minant molt les esperances de la gent treballadora. Una situació globalitzada al continent europeu i a l'Amèrica del Nord, fa que cada nació cerqui les seves mesures que, de vegades, semblen improvitzades o si més no poc estudiades, i molts cops imposades des de l'exterior.

És cert que en els darrers anys s'ha viscut un període de prosperitat irreal, basat en una riquesa abstracta. Bancs i caixes, administracions públiques, sectors empresarials i ciutadania han cregut conjuntament en el conte del rei Mides, aquell que tot el que tocava es convertia en or. Uns per l'interés desmesurat de repartir dividends, de generar lucratius negocis de generosos resultats en molt poc espai de temps; uns altres incapaços de reconvertir situacions que comportaven greus riscos futurs, malgrat que ja s'anunciaven, perquè en el fons ja els anava bé i era més fàcil mirar cap un altre costat; la resta perquè es veien arrossegats en una situació còmoda que feia viure l'eufòria del moment i el que calia era fer bullir l'olla.

Tots tenim certa responsabilitat. Quan dic certa, vull dir que és relativa i ni molt menys es pot repartir per igual. No és el mateix la responsabilitat que ha d'assumir un ciutadà de peu, de la que tenen els agents econòmics i polítics. No obstant, el repartiment de l'esforç a assumir per superar l'actual situació sembla, als ulls del que escriu aquestes ratlles, inversament proporcional al grau de culpa.

Des de les altes administracions s'ajuda als agents econòmics, se'ls injecta capital i se'ls ajuda amb fons i mesures correctores. Aquells que han repartit milions de beneficis en el passat per haver dut a terme polítiques de risc desmesurat i de dubtosa solvència moral i empresarial, reben el suport de les altes administracions públiques per a que puguin sanejar els seus comptes de resultats.

I és que els diners són com l'energia, aquella energia que a l'escola ens explicaven que mai desaparexia, que es transformava. Per tant, si uns han de rebre, uns altres han de pagar. És aquesta la meva queixa, que sempre han de pagar els mateixos: les classes treballadores i les petites i mitjanes empreses, que són, en definitiva, el gruix de la massa productiva d'aquest país. Empreses que tanquen per falta de feina o per falta de liquidesa econòmica i que no poden fer front als seus compromisos de pagament, treballadors que veuen amb impotència com es retallen els seus sous o les seves prestacions socials, que paguen cada cop més impostos i, en el pitjor dels casos, que és el més greu, restant impotents a la pèrdua dels seus llocs de treball, amb la desesperació de no poder accedir a una altra feina, o a la primera feina, esgotant les prestacions que els pertoca, disposats als que sigui necessari per poder portar un sou a casa seva.

Per acabar d'adobar-ho, en aquesta transformació de l'energia econòmica, la reducció de la despesa social (coneguda com "la Retallada"), que podríem definir com l'estalvi de l'administració. Aquest estalvi no es basa en la bona administració del diner públic per a la prestació dels serveis, pels quals els ciutadans paguen cada vegada una quota de manteniment (impostos). Ben al contrari, es basa en la reducció exponencial dels serveis prestats o la extinció dels esmentats serveis, per tal de poder destinar aquesta part de diners al pagament de deute i d'interessos contrets amb aquells agents econòmics, als que abans ja havíem ajudat.

L'assumpció de responsabilitats, davant una gestió de resultats nefastos, queda diluïda en una globalitzacio general, en la que ningú té cap culpa i en la que tothom es consola veient el malament que s'ho passen els altres, repetint-nos contínuament que si no es retalla més i més encara podríem estar pitjor.

Vàrem construir una societat, de la qual ens sentíem orgullosos, sobre tres pilars de caire universal: l'ensenyament, la sanitat i les cobertures socials. Volíem que els nostres fills i filles estiguessin ben formats per encarar el seus futurs amb voluntat de superació, volíem poder estar ben atesos davant el risc d'accident o la malaltia i volíem protegir les situacions més desafavorides, garantir amb cura l'atenció de la gent més gran, dels malalts crònics, de les famílies... Ara, ens envaeix el dubte de que tot allò que estem perdent o es retalla ja no tornarem a recuperar-ho.

Els ajuntaments petits també patim aquestes retallades. Sempre hem estat pobres i ara més que mai. Però sempre hem estat al costat dels nostres ciutadans, patim quan ells es queden sense feina, ens queixem quan ens retallen l'atenció sanitària dels nostres veïns, volem que a la nostra escola l'ensenyament sigui de qualitat i, moltes vegades, assumim competències que no ens pertoquen quan l'administració que té l'obligació de prestar-les les ignora. Perquè es tracta d'un poble petit i realment ningú creu en allò de l'equilibri territorial, sembla que només nosaltres hi creiem.

En un moment de retallades, d'indignació general, de poca credibilitat de la classe política en general, heu de saber que el vostre Ajuntament està amb vosaltres, homes i dones del municipi. El nostre compromís continua sent el mateix: vetllar per el benestar dels nostres veïns i veïnes i posar els recursos dels que disposem per aconseguir-ho, millorant la gestió, optimitzant resultats, mai deixant de prestar els serveis bàsics. Vosaltres vàreu dipositar la vostra confiança en el vostre Ajuntament i el vostre Ajuntament no pot defraudar-vos. Aquest és el nostre compromís.

Eudald Roca i Gràcia
Alcalde de la Secuita

índex

Editorial 2
Festes Majors 3
Notícies 4
Entrevista 8
Plens municipals 10
Reportatge 11
Agenda 14
Informació municipal 15
Somescola.cat 16

Edita:
Ajuntament de La Secuita

Coordinació:
Ajuntament de La Secuita

Comunicació i projecte gràfic:
www.elfojobs.cat

Fotografia:
Arxiu Municipal

Documentació:
Tesa Cisa

Imprimeix:
Prismàtic Arts Gràfiques, SA

Dipòsit legal:
T-628-2009

Ajuntament de La Secuita
Sant Cristòfol, 2
43765 La Secuita
Tel. 977 61 14 54
Fax 977 61 11 59

www.lasecuita.cat

Vivim les Festes Majors!

Una festa major és la festa més important de cada barri, poble, vil·la o ciutat. Típicament, commemora un fet important de la seva història o tradició. Aquesta festa pot ser en honor a un sant patró o a una santa patrona. Les festes majors són el punt de trobada d'una comunitat local que es reuneix anualment entorn uns escenaris comuns –la plaça, el cafè, el teatre o l'església– i que afirma la seva existència com a col·lectiu a partir d'uns referents simbòlics compartits.

A Catalunya, les festes majors se celebren almenys des del segle XIII. Solen durar tres dies i se sol intentar fer coincidir amb un cap de setmana. A la majoria de les cases es fa un gran àpat al qual són convidats parents i amics forans.

Al municipi de la Secuita es viu una de les festes majors més llargues, ja que el tret de sortida el dóna el poble de les Gunyoles i s'allarga fins la traca final de Vistabella. Durant tot un mes, la gresca, sopars de motxilla, cinema, activitats de tota mena per grans i petits i molt de foc fan que els quatre pobles que formen part del municipi s'oblidin de tot cada cap de setmana per abocar-se a la diversió.

Si fem un recorregut fotogràfic, podem imaginar-nos tots els moments viscuts. Cada poble té la seva personalitat a l'hora d'organitzar una festa, la creativitat està present en cada moment. Sempre ens podem trobar coses noves com una remullada de disfresses o curses de bicicletes on els més petits ens donen exemple de participació.

Les festes, ja siguin més grans o més petites, ens omplen d'una sensació d'unitat, d'un viure sense fronteres. Tant de bo aquestes sensacions les poguéssim seguir vivint i sentint durant tot l'any!

Bitlles catalanes

Hi ha troballes arqueològiques verificant que 3.000 anys abans de Crist els egipcis ja tenien jocs semblants a les nostres bitlles. A Catalunya, els encarregats d'introduir el joc, com tantes altres coses, van ser el romans. Als catalans ens va agradar molt aquest joc i vam crear la nostra varietat: les bitlles catalanes.

Els documents més antics que es conserven a Catalunya sobre aquest joc daten de 1376 i 1402, el primer a Torroja (el Priorat) i el segon a Igualada. En temps molt més propers, a l'any 1872, apareixen les bitlles catalanes a l'obra "Tots els barris de Barcelona".

Les Festes Majors dels pobles de Catalunya han estat el punt de rellançament de les bitlles. Durant la dictadura franquista, el joc sofrí una sobtada decadència que en molts casos suposà la desaparició quasi total.

UN JOC TRADICIONAL

Es tracta d'un joc simple i espectacular que té per objectiu tombar cinc de les sis bitlles de què consta. Per fer-ho, el jugador llença fins a tres bitllots des d'una distància predeterminada.

UN JOC PER A TOTHOM

Grans i petits, homes i dones, tothom pot practicar les bitlles catalanes. Una colla d'amics, en família, només cal tenir un joc de bitlles i una esplanada, preferentment de terra, i ja es pot jugar.

COM S'HI JUGA?

Una partida consta de nou tirades per jugador, dividides en tres rondes de tres tirades. A cada tirada es poden llençar d'un a tres bitllots. Es planten les bitlles en dues fileres de tres columnes, separades uns 7,5 cm per la seva part més baixa. La distància de tir és d'11,5 m per als homes i de 9,5 m per a les dones. Els més petits poden tirar de més a prop segons la seva força. L'objectiu principal és fer bitlla: tombar cinc de les sis bitlles. Les tirades es puntuen d'acord al nombre de bitlles tombades.

Les bitlles catalanes és una de les tradicions que estan agafant força a tot el país. Ajuden a la convivència, promouen l'esperit esportiu, ajuden a la coordinació i sobretot fan passar una estona entretinguda tant als participants com als acompanyants.

Segons el "Costumari Català" de Joan Amades és un joc de llançament propi de l'agost. Té ascendència màntica, i les donzelles de les civilitzacions antigues hi jugaven per saber quin dels galants que elles preferien fóra llur marit. Cada una de les 9 bitlles personificava un dels fadrins estimats o pretesos. La bitlla mestre o més grossa representava el galant que elles preferien entre tots els altres. Des de setanta passes de distància tiraven tres bitllots, l'un darrera l'altre, contra el grup de bitlles dretes. Enmig de la colla hi posaven la bitlla mestra. Del nombre de bitlles que queien i els pretendents que simbolitzaven deduïen quina fóra llur ventura en afers amorosos i amb qui es casarien. Encara avui, tal com es practica el joc, per guanyar han de caure les bitlles i restar-ne només una dreta. El guany és major si és la bitlla mestra la que no cau.

El joc de bitlles està estès per molts pobles europeus, tant entre homes com entre infants. Arreu hi ha qui també tira els bitllots per sota la cama, com feien primer les sibil·les i bruixes que escrutaven l'avenir de llurs consultants en afers amorosos, i més tard les pròpies donzelles per compte propi i sense intervenció de la sacerdotessa oraclera. Engegar el bitllot per sota la cama també té un sentit eròtic molt en consonància amb el fons del joc, com el té també el mot bitllot, emprat per designar l'estri cònic de fusta usat amb el fi de fer caure les bitlles.Aquest és, potser, l'art endevinador o sistema màntic i oracler que, a través de les moltes civilitzacions que l'han fet viure i de les dotzenes de generacions que l'han practicat, conserva encara millor la seva fesomia i ha perdut menys en passar de cerimònia sagrada a joc i entreteniment infantil.

Des de fa anys, el poble de l'Argilaga organitza un campionat de Bitlles Catalanes com un dels actes tradicionals més arrelats dins la Festa Major. Tot comença de bon matí preparant un esmorzar on hi són convidats els participants, veïns i amics. Un cop s'ha agafat força, vénen les inscripcions per poder participar els experts els iniciats i els que ho proven per primera vegada. Tots hi són benvinguts. Cal destacar l'alta participació de dones i nens i, molt més important, la germanor que es viu en tot moment, el bon humor i l'acollida que rebem els que tan sols volem participar de la convivència.

Bibliografia:

AMADES, Joan. Costumari Català. El curs de l'any. Salvat Editores i Edicions 62. Barcelona.
Web de les Bitlles Catalanes (www.bitlles.com)

Folklore txec a la Festa Major

La tarda del diumenge 14 d'agost varem tenir l'espectacle d'un grup de folklore típic de la regió de Moràvia, des de la petita ciutat de Valasské Klobouky. Aquesta regió txeca, fronterera amb la veïna República d'Eslovàquia, és un lloc eminentment agrícola que basa els seus cultius en el raïm i el vi a la seva zona sud; i la patata i el moresc a la seva zona nord.

El grup, format per unes 20 noies i uns 15 nois, estava de camí per a participar en les Jornades Mundials de la Joventut que, coincidint amb la visita de Papa Benet XVI, es celebrava a Madrid.

Varen interpretar i ballar 12 peces típiques: de la regió, festives, religioses i de pagès. En els diferents balls varen fer servir els vestits típics de Moràvia. Dels instruments, destacava el címbal; un instrument musical dels gitanos hongaresos.

Entre les peces interpretades (amb noms de difícil pronunciació per a nosaltres, al ser el txec una llengua eslava), hi havia:

- Un ball referit a les feines del poble com el ferrer, baster o carnisser, representant amb les mans les accions habituals de cada ofici.
- Un ball referit a la feina de pastor i la protecció del ramat enfront els llops, on el noi amb la destral reprodueix els moviments de la lluita contra els llops.
- Una cançó interpretada pels nois i noies on s'explica el record de l'estimat. A mitjans del segle XIX s'anava a servir al regne de Bohèmia i aquest servei durava 7 anys.

Caminades d'estiu 2011

Tal com estava previst, es van fer totes les caminades amb una gran afluència de caminadors. El temps va acompanyar les caminades i les temperatures van ajudar a que totes foren un passeig agradable. Cal destacar la caminada nocturna que va reunir a unes 80 persones a l'hora de compartir l'àpat. Les caminades van concloure amb una remullada a la piscina després de l'últim recorregut.

Finalitzen les activitats de la piscina

El dia 11 de setembre es va donar per acabada la temporada de la piscina. Enguany, es van realitzar una sèrie d'activitats que van concloure amb una entrega de diplomes.

Les activitats a destacar han sigut Aquagym, aeròbic i natació per als nens i nenes. Les activitats han anat a càrrec de la Núria Arenas i la Marta Anguera Vidal, que han fet que una trentena de nens i nenes ja no tinguin por de l'aigua i que una vintena de persones grans hagin gaudit de l'Aquagym. Cal destacar els avantatges d'aquesta modalitat: el millor és que es desenvolupa a l'aigua i aquesta contribueix a fer tots el moviments molt més fàcils, sense que es noti tant el cansament, ja que l'aigua dóna més llibertat de moviments; també cal destacar l'activació de la circulació sanguínia, correcció de la postura, treball de la musculatura, millora de la respiració i millora de la flexibilitat.

Esperem poder continuar oferint activitats dins d'aquest espai que es va consolidant com un espai lúdic important durant els mesos d'estiu.

Els portants de l'aigua de Sant Magí de la Brufaganya

A la Brufaganya hi havia el santuari i un hospital on la gent anava a prendre les aigües i a guarir-se, ja que es tenia la sensació de que l'aigua era miraculosa. Com que hi havia gent que no tenia diners per a poder anar al santuari, va ser el capellà de "La Confraria del Portal del Carro" de Tarragona qui encarregava a un pagès que amb el seu carro anés a buscar-la. El capellà de Sant Magí certificava l'autenticitat de l'aigua i la quantitat de litres. La documentació de la qual es disposa data de l'any 1843, on en els llibres de la confraria hi ha ingressos i despeses; no obstant, se suposa que la tradició és anterior, tot i no haver-hi documents que ho demostrin.

Marxaven, el 15 d'agost, diversos pagesos i tornaven el dia 18. Actualment, la baixada es simbòlica i es pot fer des de l'any 1994 gràcies als "Amics de Sant Antoni de Valls" que posen els 10 carros. Es recullen uns 4.000 litres d'aigua en uns contenidors que Ematsa posa a disposició. Aquesta aigua és distribuïda després entre els fidels i els hospitals de Tarragona. Els carros tan sols fan la baixada i transporten l'aigua que es farà servir durant l'acte d'entrega a "La Confraria". En total, hi participen entre 60 i 65 (la capacitat dels carros).

És una tradició recuperada tal com es feia abans: les persones que hi participen tenen l'estimació, la fe, el respecte i sobretot un compromís amb la confraria, d'estimar Sant Magí i divulgar la tradició a tothom. El dia 18, al seu pas per l'Argilaga, els espera un esmorzar on poden gaudir-ne tots els veïns del poble i els portants obsequien un ramet de farigola i ensenyen com una tradició que es porta dins el cor, sempre és possible.

Mostra popular

Hi havia una vegada un mossèn que es deia Armand. Ell pensava i pensava "què puc fer per unir a les persones, que aprenguin a conviure, coneguin la solidaritat, el respecte, el bon parlar, el bon actuar, que es diverteixin i ensenyin tot allò que saben fer?" Amb aquests pensaments, va cridar uns quants veïns del poble i els hi va fer la següent proposta: muntar una mostra on tothom hi tingués cabuda, cadascú amb el que millor sabés fer, ajudant amb el muntatge, preparant les parades, tallant les fulles de palmera, penjant banderoles, organitzant actuacions... Tot havia de sortir del poble, la gran família havia de sorgir. I així va ser.

Aquest any s'ha realitzat la X Mostra Popular. El poble s'oblida dels problemes, la música i les rialles envolten la Plaça Major i la Plaça de l'Església. Els organitzadors volem agrair a tots els veïns i amics que hi van assistir la seva solidaritat i confiança. La recaptació de 1.387 € es destinarà íntegrament al projecte solidari de Requena, que era la proposta d'aquest any.

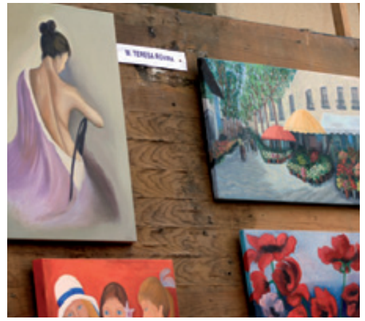

La IV edició de La Correcuita

El diumenge 4 de setembre es va realitzar la IV edició de La Correcuita, consolidant-se com una cita anual del nostre municipi. El nombre de dorsals ha anat augmentant any rere any, arribant enguany al número 110. Hi ha participat esportistes de totes les edats, tant del municipi de la Secuita, com d'altres llocs i han gaudit d'un recorregut on hi podien trobar diferents graus de dificultat. Quan la feina està ben feta els resultats parlen per ells mateixos.

Ciència Divertida

Aquest any els nens i nenes han pogut gaudir d'un nou espai per a realitzar els tallers de ciència. Fresquets i mullats van aprendre a tenir cura de les mascotes. Sempre amb el bon humor i la professionalitat dels integrants de *La Ciència Divertida.*

Entrevista a Josep Rovira i Brulles

Difícilment trobarem algú que en algun moment d'aquests últims 25 anys no hagi anat a Novetats Anna. Betes, botons, fils, espardenyes, colònies i un llarg etcètera. El que fes falta ho podies trobar, però si no anaves a buscar res, podies fer petar la xerrada. I és això el que hem fet avui amb el Josep.

El Josep va néixer a la Secuita, al carrer Victòria, 47 un 10 de febrer de l'any 1930. El seu pare, fill de Vilabella, va anar a treballar primer al Mas de Salort i després al Mas de Fortuny. Així, va anar acostant-se a la Secuita fins poder comprar la casa del carrer Victòria, es va casar i al cap de poc temps va quedar vidu, tornant-se a casar amb Maria Brulles Andreu. Van tenir tres fills: la Maria Dolors, el Josep i el Pere.

Quan vas començar anar a l'escola?
L'escola no començava fins els 7 anys, però el mestre que hi havia en aquells moments, el senyor Melons, com que em veia jugar pel carrer li va dir a la meva mare que em portaria a l'escola per a no voltar sol pels carrers. D'aquesta manera, amb 4 anys ja anava a aprendre. Recordo companys més grans que jo: el Salvador de la farmàcia, el Joan de Ca l'Andreu, el Pere Gaspar i el Batalla. Després del senyor Melons, vam tenir altres mestres: el senyor Clotes, que va haver d'anar a la guerra i quan va tornar ja no es va dedicar a l'ensenyança, durant la guerra vam tenir un mestre de Tortosa, el senyor Viladrí, però ja no tenien la dedicació ni la paciència necessària.

Al finalitzar l'escola, què es feia?
Als 13 anys, a treballar al camp. Al pare li semblava que tenia mancances d'estudi, pel que després de la feina em feia anar amb uns quants a fer repàs a l'Argilaga, al primer pis d'una casa de Ca Domingo. Vam començar nou i vaig acabar anant sol. Així va ser durant 2 anys, recordo a l'hivern que feia molt fred per la carretera i anava tapat amb una manta.

Durant els anys de la Guerra, com es vivia?
Nosaltres vam tenir la gran sort que mai ens va faltar de res. Teníem verdures, bestiar... Estàvem al Mas de Ventós, on teníem gallines, conills, cabres. També hi vam construir un petit forn de pa. Recordo que moltes vegades la mare em donava menjar i, sobretot, llet per a que la portés a persones d'aquí del poble que realment ho estaven passant malament. Jo tenia 9 anys i el fet que vinguessin a dormir tantes persones no deixava de ser una diversió. Es feien fogueres i moltes vegades es cantava, això sí sempre vigilant. Quan a la Secuita queien bombes, va arribar a haver-hi 30 refugiats al mas, des de soldats a dues monges de Tarragona. Sempre hi havia gent que anava i venia, ja sigui a descansar, amagar-se o recuperar-se.

[La Lola, la seva muller, no recorda tan fàcils aquests anys. Durant molt de temps la seva família va viure amagada a les coves del Mas de la Gorra. Un dia, estant fora de la cova, va veure dos soldats que li van demanar aigua. Ells no tenien aigua, només els podien oferir una mica de vi ja que anar a buscar aigua al pou de la Gorra era córrer perill. Va ser en aquell moment que, al mirar cap al poble, la Lola va veure una bandera blanca dalt del campanar i al preguntar què volia dir, els soldats van respondre que era el final de la guerra. El Josep comenta que quasi tot s'havia de fer d'amagat, quan era l'època de l'oliva anava de nit amb el carro al molí del Catllar a fer oli, vigilant de no trobar guàrdies civils, perquè els ho prenien tot.]

> **"El meu oncle va anar a viure a la casa dels masovers de la Tallada, moltes vegades hi anava i el recordo tot molt majestuós"**

Sou una família molt gran.
Bastant... Són molts anys, i s'han viscut moltes coses; algunes d'elles molt curioses, com per exemple que la meva germana anava a aprendre a fer de modista a Valls cada dia en bicicleta i jo l'anava a buscar a l'alçada de Vallmoll per a que no hagués de venir sola de nit tot aquest tros, que era bastant solitari.

Què enyores?
Una cosa que em sap molt greu és com s'ha anat deteriorant el Mas de la Tallada. Els amos del mas, la família Estruch de Barcelona, només venien a l'estiu. El ferrer del poble, el pare de l'Antonet, era l'encarregat de donar-li un cop d'ull, vigilar que no passés res. El meu oncle va anar a viure a la casa dels masovers de la Tallada, moltes vegades hi anava i el recordo tot molt majestuós, amb una capella molt bonica, unes sales amb un mobiliari increïble i una sala que li deien de les set portes. Dins el mas tot era construït amb arcades i molt poques bigues, cosa que fa que tot sigui una construcció molt especial. He vist el túnel que anava de la Tallada als Masos i deien que també hi havia algun fins més enllà, cap a Santes Creus. A la Tallada es feia la matança del porc. Hi va haver un cop que un pesava més de 300 kg. La veritat és que quedàvem de porc fins... durant uns quants dies no volíem ni sentir-ne parlar.

Quan et vas casar?
Quan tenia 24 anys em vaig casar amb la Lola, i això va ajudar a que el meu germà no anés a fer la mili. T'explico: els fills únics no anaven a fer la mili. Si jo em casava, el meu germà quedava com a fill únic i com que el pare ja era gran, el fill que quedava s'havia de fer càrrec de tot. Vaig venir a viure aquí, a aquesta casa on som ara, que és una de les més antigues del poble, dels voltants del 1730. Les cases del carrer Victòria van ser posteriors, moltes cases es van construir amb les terres que hi havia on hi ha ara el parc nou. Les terres roges, aquesta terra era molt bona per la construcció ja que era dura, moltes cases del poble estan fetes amb aquesta terra. Hem tingut una filla, l'Anna, dos néts i ara besnéts. Quan veig als néts grans recordo amb enyorança quan els hi explicava contes inventats, depenent de les circumstàncies era un tema o un altre.

Has treballat sempre de pagès?
No, durant tres anys vaig treballar en una fàbrica que hi havia aquí al poble d'alcohol de brisa. Era un procés bastant complex i molt laboriós. Hi havia molts passos a fer: sortia un alcohol de 60º, venien els camions de Valls a carregar l'alcohol per seguir refinant-lo. Era una feina de 12 hores diàries sense parar, només el necessari per menjar. Després la fàbrica es va traslladar a l'Arboç i jo vaig tornar al camp.

Quines diversions teníeu?
Les Festes Majors eren les que més esperàvem. Per poder anar a ballar, conèixer noies. Fèiem el recorregut dels pobles, sempre a peu.

Digues-me dos records.
A casa sempre havíem tingut molt bona veu. El mossèn Marcel·lí volia que els pares em portessin d'escolar a Montserrat, però no va passar d'aquí. Moltes vegades el cantar ha sigut una manera de treure'ns el mal humor de damunt. L'altre record és una frase del meu pare: "vull que vagis a estudiar, és important per poder comptar bé les collites i saber comportar-se en els llocs oficials."

Plens Municipals

Sessió Plenària extraordinària – constitució
núm. 00 de 11-06-2011

Constitució de la corporació sorgida de les eleccions celebrades el dia 22 de maig 2011

Extracte resultats:

Vots a	Vots	Regidors
Nuls/blanc	36	--
Partit Popular (PP)	28	--
P.Socialistes Catalunya (PSC)	101	Sr. Francesc Xavier Pie Dols
Convergència i Unió (CiU)	107	Sra. Marta Pallarés i Serra
Esquerra Republicana Catalunya (ERC)	451	Sr. Eudald Roca I Gracia
		Sr. Jordi Guri I Boronat
		Sra. M. Loreto Martorell I Mateu
		Sr.Jordi Tasias I Sagarra
		Sr. Sergi Triquell Güell
		Sra. Ma Teresa Cisa I Castellví
		Sr.Josep A. Arevalo Salmeron
Total vots	**723**	

Es constitueix la corporació que ha de regir l'Ajuntament en el període 2011 a 2015, escollint per unanimitat alcalde al Sr. Eudald Roca Gracia, cap de la llista més votada (ERC).

Sessió Plenària extraordinària – organitzativa
núm. 00 de 20-06-2011

S'aprova el reglament orgànic municipal que recopila en un sol text, de les normes d'organització i funcionament, marcades en iniciar la legislatura, amb els límits que fixa la legislació bàsica i autonòmica, i en el marc de les competències d'autoorganització, del que s'inclou un extracte.

Regidor	Càrrec
Sr. Jordi Gurí i Boronat	1r Tinent d'Alcalde
	Regidor de Vies Publiques, Equipaments Municipals i Medi Rural
Sra. M. Loreto Martorell i Mateu	2a Tinent d'Alcalde
	Representant de l'Ajuntament a l'Argilaga
	Regidora d'Educació, Sanitat i Serveis Socials
Sr. Jordi Tasias i Sagarra	Representant de l'Ajuntament a Vistabella
	Regidor d'Urbanisme i Obres Públiques
Sr. Sergi Triquell Güell	Representant de l'Ajuntament a Les Gunyoles
	Regidor de Medi ambient, Llicències i Noves tecnologies
Sra. M. Teresa Cisa i Castellví	Cultura, Joventut, Polítiques d'igualtat i difusió
Sr. Josep A. Arévalo Salmeron	Regidor de Esports, Festes, Entitats i Recursos Humans

Sessió Plenària ordinària
núm. 01 de 19-09-2011

Festes Locals 2012

S'aprova proposar les festes locals per a l'any 2012: la Secuita 10 de juliol i 16 d'agost; l'Argilaga 25 de gener i 16 d'agost; Vistabella 7 de gener i 24 d'agost; les Gunyoles 20 de gener i 25 de juliol.

Mapa de capacitat acústica i ordenança del soroll i vibracions

S'aprova el mapa de capacitat acústica del terme municipal de la Secuita, elaborat amb la col·laboració tècnica de l'oficina per a la prevenció de la contaminació acústica i adequat al que preveu la llei 16/2005 i el reglament que la desenvolupa Decret 176//2009. S'aprova l'ordenança tipus reguladora del soroll i vibracions i sotmetre-la a tramitació reglamentaria.

Modificació puntual Ordenances fiscals

S'acorda la revisió de les ordenances fiscals i la modificació puntual per a l'exercici 2012 i següents.

Cessions urbanístiques: afectació les Gunyoles

S'acorda proposar/acceptar la cessió caràcter d'obligatòria gratuïta contemplada en les NSP com afectació per ampliació del vial c/ Major de les Gunyoles (bassa).

PUOIS 2012 – Comarcal i programa viure al poble

S'acorda ratificar la sol·licitud d'obres al PUOIS Comarcal realitzada en data 20-12-2007, i sol·licitar subvenció per l'obra "Construcció Escola Bressol" en el programa Viure al poble.

Aprovació Inicial 2 Modificacions puntuals de les NSP

S'aprova inicialment 2 modificacions puntuals de les NSP que afecten als Paràmetres de regulació dels camins municipals i de l'Eixample de Vistabella.

Aprovació provisional Modificació Puntual les Gunyoles

S'acorda aprovar provisionalment i la tramesa a la Comissió d'Urbanisme de Tarragona (CUT), per l'aprovació definitiva, la Modificació puntual de les NSP que fou aprovada inicialment en sessió plenària del dia 19-3-2011 i que afecta a l'àmbit del c/ Salvia de les Gunyoles.

PUOIS 2011

S'inicien els tràmits per a la licitació de les obres Reurbanització c/ Guillem de Claramunt i altre, i Rehabilitació del tram c/ Victòria i Costa Balera.

LA SECUITA, SETEMBRE 2011

El Ple de l'Ajuntament aprova una reducció del tipus impositiu a les plusvàlues del 25% en aquelles finques urbanes en que la propietat es mantingui més de 10 anys.

Tanmateix, en cas d'herència del domicili habitual que passi a nom del cònjuge o descendents empadronats al mateix domicili, s'hi afegirà una reducció o bonificació del 80% en la liquidació d'aquest immoble.

LA SECUITA AL SEGLE XIV

L'art de l'església de Santa Maria

Estudi del retaule gòtic de la mare de Déu amb infant atribuït a Ortoneda

Textos: Marc Dalmau

El temple es va erigir segurament al segle XIV, durant la Baixa Edat Mitjana, encara que els documents més antics daten del 1279. Era d'una sola nau i constava de 4 trams separats per 3 arcs apuntats de secció prismàtica i sense capelles, cobert amb una coberta a doble vessant. Als peus s'hi va col·locar un cor elevat i un campanar a l'angle nord-oest de la capçalera, adossat per la seva cara sud. Restes de la teulada (LIAÑO 1977; COMPANYS/MONTARDIT 1981; LIAÑO 1983) es podien veure en el tercer tram, on hi havien varies bigues antigues, en tres de les quals es conservaven castells de tres torres amb merlets apuntats i amb dues finestres a la part superior de mig punt, amb una porta de mig punt adovellada de dos fulls i dos graons a l'entrada al centre. Tot el castell era construït amb grans carreus. El limitaven dues sanefes reticulades amb creus gregues o flors de 4 pètals als espais. Segons l'autora seguint Emili Morera (LIAÑO 1977) aquestes podrien ser les armes d'algun Castellvell, el qual sembla va senyorejar a la Secuita al segle XIV. A més a més d'aquest motiu, a les bigues s'hi veien altres detalls geomètrics ornamentals consistents en barres catalanes, tallades al seu llarg per tres motius que podien ser heràldics, geomètrics o vegetals estilitzats, fets per un artista local. Aquests cavalls sostenien una coberta feta de canyís i sota d'aquest tram es va construir al 1731 una volta de rajoles i es va ampliar la nau en el tram de la capçalera i de les capelles laterals. Malauradament, abans de 1977 les bigues policromades del segle XIV van ser substituïdes per unes de més modernes i no se sap on van anar a parar les originals. Segons aquesta autora les bigues de sota el cor podien donar encara alguna sorpresa interessant ja que els caps tallats de les mènsules són exactes a les de l'ermita del Roser de Villalonga, situables en el gòtic tardà. En tot cas s'hauria de treure l'esmalt sintètic que les cobreix.

MATA 2005.

En aquesta església gòtica, el retaule de la mare de Déu amb infant[1] es devia trobar a la nau central per darrera de l'altar. A començaments del segle passat, es guardava a un traster de l'església des d'on va ser traslladat al Museu Diocesà de la Catedral de Tarragona (Corts/Galtés 2000). Actualment, es pot veure a la Capella del *Corpus Christi* del claustre (Sala II) amb el número d'inventari 854-856 i número de catàleg 78. Mesura 237 x 202 cm i és de fusta pintada. Possiblement es tracta del retaule de l'altar major que va ser reemplaçat quan Llavina contribuí el nou el 1719. Ha perdut el banc o la predel·la, part del guardapols i el carrer dret ha estat retallat. Queden els tres carrers del cos de l'obra (formats per sis escenes laterals i una de central) i el coronament. La datació del MDT el situa entre 1425 i 1440. Trobem l'escena central d'aquest retaule (Cirlot 1949, 94; Gudiol 1946, fig. 73; Lacarra 1992, 145; Mata 2005, 158) i el retaule sencer (Mata 2005, 159) reproduït en algunes publicacions.

El pintor és anònim, encara que és conegut de forma convencional com el mestre de la Secuita. Alguns autors l'han vinculat a un deixeble del gran escultor Lluís Borrassà i el situaven a començaments del segle XV en l'anomenat estil internacional (Gudiol 1946; Cirlot 1949; Cortiella 1982) encara que ja s'afirmava (Gudiol 1946; Gudiol/Alcolea/Cirlot 1957) que podia ser obra d'algun artista que havia estat en contacta amb Ortoneda. Recents investigadors han determinat que la forma de pintar és més pròxima a Mateu Ortoneda que a Borrassà (Mata 2005).

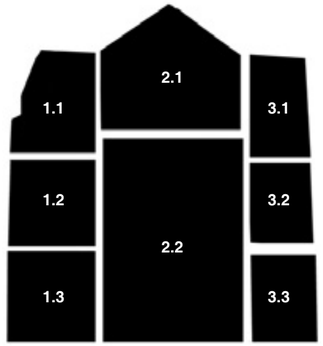

Mata 2005.

De fet, s'ha considerat que podria ser fet per un jove Mateu Ortoneda que es trobava actiu a Tarragona entre el 1403 i el 1433, o bé per un deixeble molt vinculat al seu taller que rep el nom de mestre de la Secuita, el qual sembla que es relaciona amb el seu germà Pasqual Ortoneda o amb un pintor actiu a Aragó entre el 1423 i el 1460 del mateix nom, les obres del qual mostren una semblança estilística amb el retaule de la Secuita. De Mateu Ortoneda es conserven dues obres firmades: un petit tríptic dedicat a santa Caterina d'Alexandria i un retaule dedicat a la Mare de Déu de la capella del castell de Solivella (Catedral Tarragona). I, a més a més, se li atribueixen els retaules de la Verge de Cabassers i la taula de santa Margarita de la Catedral de Tarragona. Aquestes obres mostren el grau de solidesa d'una escola local consolidada. Sembla que va ser també un pintor de Tarragona, de l'àmbit de Mateu Ortoneda i pròxim al mestre de la Secuita, qui va pintar el retaule de l'església de sant Martí a Oristany de Sardenya.

El retaule de la Secuita està format per 8 escenes i és presidit per la de la Verge i la del Calvari, de dimensions superiors a les laterals. És una composició no unitària i la perspectiva en la narració és jeràrquica partint de la central i del coronament cap a les laterals. La funció d'aquesta obra era tractar el cicle de la vida de la verge Maria que se l'identifica en totes les escenes a través d'un mantell de color blau. La composició segueix un ordre cronològic clar i es pot llegir de dalt a baix i d'esquerra a dreta. El fons combina arquitectures senzilles i paisatges ingenus amb daurats fent joc amb els nimbes dels personatges sagrats. Destaquen els carmins, els blaus, els blancs. Els ocres i verds apareixen en les escenes del fons. Hi ha detalls iconogràfics incorporats de les fonts apòcrifes per l'autor com la possible presència de Salomé com a llevadora durant el naixement de Crist o la presencia de la Verge Maria durant la Resurrecció de Jesús. Sembla ser que aquests són trets característics de la pintura gòtica catalana en el període quatrecentista.

El coronament i el cos central

En la Crucifixió (2.1) podem veure el Calvari o Golgota amb el crucificat de tres claus junt a Maria i un sant Joan Evangelista sense barba vestint un mantell de color vermell. En el cartell sobre la creu es pot llegir l'acrònim de *Iesus Nazarenus Rex Iudaeorum.* En el panell central dedicat a la Verge amb el nen (2.2) veiem a una Mare de Déu asseguda amb Jesús a la falda. Està rodejada de 4 àngels que toquen instruments musicals (llaüt, arpa, flauta i saltiri) que surten d'un espai delimitat per elements arquitectònics que representen un tron de base poligonal. La Verge va coronada i tant ella com el fermall de la gonella de la Verge i les diademes dels àngels estan resolts amb relleus de pastillatge. Maria sosté amb una de les mans al nen mentre que, amb l'altra, l'agafa d'un dels peus. Conserva el guardapols i part de les columnetes que separaven l'escena de les laterals.

Carrer esquerra

En el Naixement de Crist (1.1) apareixen sant Josep, la verge Maria, Jesús i una figura femenina que s'ha interpretat com Salomé (que actuaria de llevadora) o com la figura de santa Brígida de Suècia (que estaria contemplant l'escena)[2]. El infant apareix amortallat dins el pessebre mentre sant Josep es recolza mig adormit sobre un bastó. També apareixen les figures del bou i la mula. En l'Epifania o l'Adoració dels Reis mags (1.2) sembla que també podem veure a santa Brígida de Suècia contemplant l'escena. Apareix un sant Josep en un paper molt secundari tapat per la Verge, el Nen i els tres Reis mags. Un d'ells (Melcior) s'ha tret la corona i, agenollat, està adorant i entregant-li el present al nen, mentre els altres dos (Gaspar i Baltasar) esperen de peu el seu torn. En l'escena, Baltasar és blanc i no de color negre, forma de representació que es va generalitzar a partir del segle XVI. En la Resurrecció de Jesús (1.3) apareix Crist sortint d'un taüt mentre els 4 soldats que custodien la tomba dormen. És interessant veure el tipus d'indumentària de l'època que porten els soldats. En l'escena Crist apareix amb el sant sudari, les llagues de la crucifixió i una canya amb forma de creu. També hi trobem la figura de la verge Maria contemplant el miracle. Les dues últimes escenes conserven el guardapols.

Carrer dret

Les escenes d'aquest carrer apareixen retallades per l'esquerra. En l'Ascensió de Jesús (3.1) veiem a la verge Maria rodejada dels apòstols que contemplen com Crist ascendeix des d'un cim cap al Regne dels Cels. Apareix flanquejat per dos àngels que sostenen en les mans dues inscripcions "…*fili zebedei*" i "*nuid ad miramini*". Hi podem distingir 5 apòstols entre els quals apareix, en primer terme, sant Joan Evangelista. Conserva part del guardapols. En la Pentecosta (3.2) veiem la baixada de l'Esperit Sant (representat amb un colom) sobre els apòstols, la Verge i dos personatges femenins que podrien representar Maria Magdalena i Salomé. L'escena apareix definida sota una cúpula poligonal. En l'escena final sobre la Dormició de la mare de Déu o Assumpció (3.3) veiem el cos de la Verge que descansa sobre un cadafalc bellament decorat. Al centre veiem a Jesús, que rep l'ànima de Maria en la figura d'una nena vestida de blanc, rodejat d'altres personatges que semblen apòstols o àngels. Als seus peus, un apòstol (possiblement dos) a la vora d'un braser i il·luminats per dues espelmes resen pregaries. Als seus caps porten nimbes decorats amb puntejats. Aquestes dues últimes escenes conserven part del guardapols.

1 Abans de la guerra Civil hi havia un altre retaule gòtic dividit en 15 quadres on eren representants els 15 misteris del rosari. La imatge de la Verge d'aquest retaule, que era de fusta, també era antiga i sembla que podria haver procedit de l'església del Codony. A causa del conflicte armat va ser cremada (Cortiella 1982).

2 Santa Brígida de Suècia fou una santa a qui se li va aparèixer la Verge el 1370 mentre peregrinava als Sants Llocs i li va mostrar com havia arribat Jesús al mon. Per aquest motiu la trobem representada en l'escena de la Nativitat i de l'Adoració dels Reis mags. Les seves visions les va deixar escrites en les *Revelationes Sanctae Brigittae.* L'art era la bíblia dels pobles on es podien «llegir» les homilies o els exemples que predicaven els sacerdots des del púlpit. D'aquí que el miracle de les visions de santa Brígida fos reproduït en el retaule.

Bibliografia

Cirlot, J.E. 1956: *Tarragona, Poblet i Santas Creus.* Editorial Plus-Ultra. Los monumentos cardinales de España, XIX, Madrid, 91-94.

Companys, I. Montardit, N. 1981: *Cobertes i sostres de fusta: alguns exemplars gòtico-mudèixars a les comarques tarragonines.* Tesi doctoral. Volum I. 303-304

Cortiella, F. 1982: *Guia de la Secuita (Tarragonès).* Els llibres de la Medusa 14. Institut d'Estudis Tarraconenses Ramon Berenguer IV. Excma. Diputació Provincial de Tarragona. 53-55.

Corts R.; Galtés J. 2000: *Diccionari d'història eclesiàstica de Catalunya.* Generalitat de Catalunya. Volumen 2. 701. Volumen 3. 410.

Gudiol J. 1946: "Pintura Gótica" a *Ars Hispaniae: Historia Universal del Arte Hispánico,* Volumen 9. 100-103.

Gudiol J.; Alcolea S.; Cirlot J.E. 1957: *Historia de la pintura en Cataluña.* Editorial Tecnos. Madrid. 112.

Lacarra, C. 1992: "Retaule de la mare de Déu amb l'infant" a *Pallium. Exposició d'art i documentació.* La Diputació de Tarragona. Tarragona. 145.

Liaño, E. 1977: "La techumbre gótica de la iglesia de La Secuita" a *Butlletí Arqueològic.* Tarragona. Època IV. 311-312.

Liaño, E. 1983: *Inventario artístico de Tarragona y su provincia.* Tomo III. Ministerio de cultura. Madrid. 42-45.

Mata, S. 2005: "Pasqual Ortoneda i els retaules de Cabassers, la Secuita i Santa Margarita" a *L'art gòtic a Catalunya. Pintura II. El corrent internacional.* Enciclopèdia catalana. Barcelona, 158-161.

Liaño 1977.

Agenda

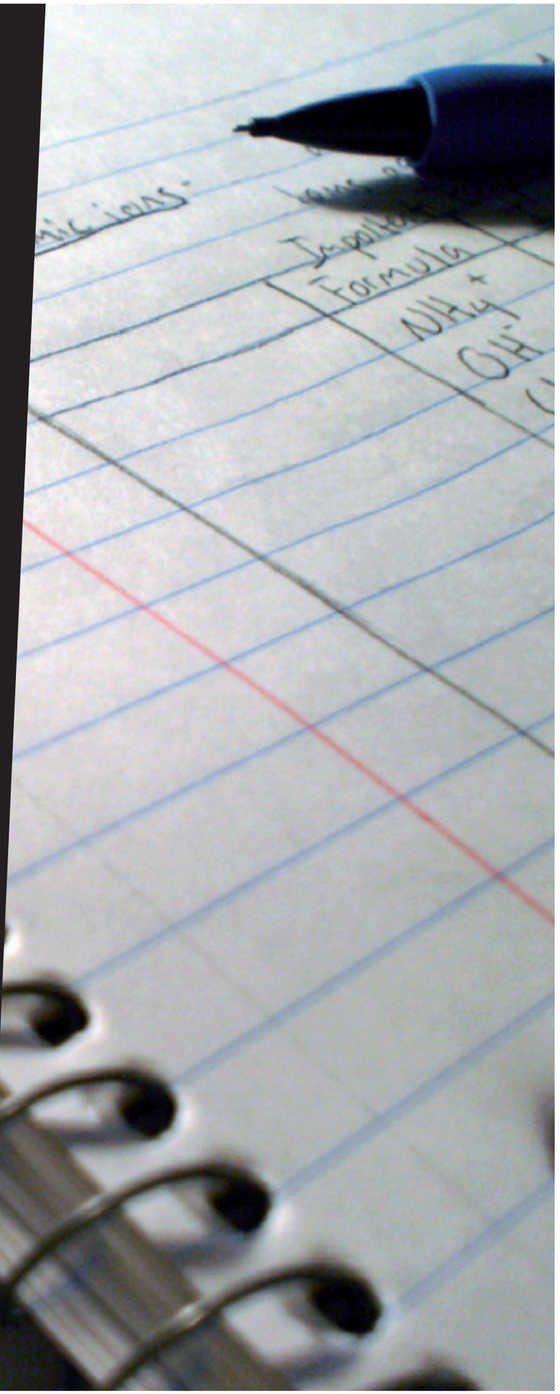

OCTUBRE

Dia 4: Recollida d'andròmines.
Cal trucar amb antelació a l'Ajuntament per dir on es deixaran les andròmines.

Dia 15: Conta contes a les Gunyoles.
A les 17.30 h, amb Silvia Palazón i *El follet del bosc*.

Dia 16: Deixalleria mòbil.
Davant de la parada de l'autobús de la Secuita.

Dia 30: Caminada de tardor.
La Secuita - Santes Creus.

NOVEMBRE

Dia 8: Recollida d'andròmines.
Cal trucar amb antelació a l'Ajuntament per dir on es deixaran les andròmines.

Dia 15: Conta contes a Vistabella.
A les 18 h, amb Rat Cebrian i *El senyor de les pomes*.

Dia 20: Deixalleria mòbil.
Davant de la parada de l'autobús de la Secuita.

Dia 26 :Trobada d'associacions.
Al Casal de Vistabella.

DESEMBRE

Dia 6: Recollida d'andròmines.
Cal tal trucar amb antelació a l'Ajuntament per dir on es deixaran les andròmines.

Dia 15: Conta contes a l'Argilaga.
A les 17.30 h, amb Karme Gonzalez i *On és el caganer?*

Dia 15: Caga tió.
A les 18 h al Casal de la Secuita.

Dia 18: Deixalleria mòbil.
Davant de la parada de l'autobús de la Secuita.

Dia 26 :Concert de Sant Esteve.
A les 19 h, al Casal de la Secuita.

Telèfons d'interès

Ajuntament	977 61 14 54
CEIP Guillem de Claramunt	977 61 14 21
AMPA	625 94 30 31
Consultori mèdic	977 61 12 17
Farmàcia	977 61 12 67
Cooperativa Agrícola Sant Isidre de la Secuita	977 61 12 07
Cooperativa Agrícola de l'Argilaga	977 61 13 62

Horaris de consulta mèdica, infermeria i pediatria

	Horari metgessa				
	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres
La Secuita	8.30-13.30	8.30-11	18.30-20.30	8.30-12	8.30-12
Vistabella				12.30-13.30	
L'Argilaga		11.30-13.30			
Les Gunyoles					12.30-13.30

	Horari infermeria				
	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres
La Secuita	8.30-10.30	8.30-13.30	11-13	11-13	9.30-12.30
Vistabella				8.30-10.15	
L'Argilaga			8.30-10.15		
Les Gunyoles					12.30-13.30

	Horari infermeria (extraccions)				
	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres
La Secuita					8.30-9.30

	Horari pediatria				
	Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres
La Secuita				11.30-12.30	

Per demanar visita mèdica o d'infermeria, truqueu al telèfon 902 111 444. També podeu demanar-la a **www.gencat.net/ics**. Per a atenció continuada o qualsevol altra informació truqueu al CAP del Morell: 977 84 06 56.

Horaris d'autobusos

De dilluns a divendres, feiners (excepte juliol i agost)

↓	**L'Argilaga**	6.55 14.35	7.40 15.50	9.20 18.10	10.20 19.35	12.35 20.50
↓	**La Secuita**	7.00 14.40	7.45 15.55	9.25 18.05	10.25 19.40	12.40 20.55
○	**Tarragona**	7.50 15.15	8.25 16.35	10.10 18.50	11.10 20.10	13.15 21.25
○	**Tarragona**	6.10 14.00 21.30	8.30 15.15	9.15 18.15	12.00 19.00	13.15 20.15
↓	**La Secuita**	6.35 14.40 22.15	9.25 15.50	9.50 18.50	12.40 19.40	13.50 20.55
↓	**L'Argilaga**	6.40 14.35 22.10	9.20 15.55	9.55 18.55	12.35 19.35	13.55 20.50

De dilluns a divendres, feiners

↓	**Les Gunyoles**	8.19 17.26	9.54 20.26	10.54	12.26	15.56
○	**Tarragona**	8.40 17.50	10.15 20.50	11.15	12.50	16.20
○	**Tarragona**	10.05	12.05	15.05	18.05	
↓	**Les Gunyoles**	10.25	12.25	15.22	18.25	

Dissabtes feiners (tot l'any)

↓	**L'Argilaga**	7.50	10.20	12.35	16.30	19.50
↓	**La Secuita**	7.55	10.25	12.40	16.35	19.55
○	**Tarragona**	8.30	11.05	13.10	17.15	20.35
○	**Tarragona**	9.15	12.00	13.15	19.15	21.30
↓	**La Secuita**	9.50	12.40	13.50	19.55	22.10
↓	**L'Argilaga**	9.55	12.35	13.55	19.50	22.05

Diumenges i festius (tot l'any)

↓	**L'Argilaga**	9.55	12.35	16.30	19.50	
↓	**La Secuita**	10.00	12.40	16.35	19.55	
○	**Tarragona**	10.40	13.20	17.15	20.35	
○	**Tarragona**	9.15	12.00	19.15	21.30	
↓	**La Secuita**	9.50	12.40	19.55	22.10	
↓	**L'Argilaga**	9.55	12.35	19.50	22.05	

Dilluns feiners

↓	**L'Argilaga**	9.30
↓	**La Secuita**	9.34
○	**Reus**	10.12
○	**Reus**	18.30
↓	**La Secuita**	19.08
↓	**L'Argilaga**	19.12

De dilluns a divendres, feiners

↓	**La Secuita**	10.23	14.25
○	**Reus**	11.27	15.27
○	**Reus**	9.30	13.30
↓	**La Secuita**	10.23	14.25

Aquests horaris s'han extret de les pàgines web d'Autocars Segarra i Autocars Plana i estan condicionats a la fluïdesa del trànsit.

La Secuita AJUNTAMENT

segueix informat

www.lasecuita.cat

Extracte del manifest de somescola.cat

ENTITATS CÍVIQUES I EDUCATIVES PER L'ESCOLA CATALANA

El Tribunal Suprem espanyol ha dictat tres sentències que qüestionen el català com a llengua vehicular de l'ensenyament a Catalunya, ratificades pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya amb una interlocutòria en forma d'ultimàtum. Aquest fet atempta clarament contra el model d'escola catalana, un model que ha funcionat amb èxit els darrers 30 anys.

La immersió lingüística i la consideració del català com a llengua vehicular a les aules garanteix el coneixement de les dues llengües oficials a Catalunya i ha estat objecte de reconeixement per part de diverses institucions europees i internacionals. Aquest model educatiu ha contribuït a pal·liar el greu desequilibri que viu el català, llengua pròpia de Catalunya, respecte del castellà, en diferents àmbits, alhora que s'ha demostrat eficaç en l'acollida i la inclusió social dels infants i joves dels darrers moviments immigratoris, tot contribuint a mantenir la cohesió dels nostres pobles i ciutats.

Les persones, entitats i centres educatius agrupats en la plataforma **Somescola.cat**

SUBRATLLEM:

- Que l'ensenyament en català, mitjançant la immersió lingüística, ha de continuar essent un dels principals actius per aconseguir una societat cohesionada, en què no hi hagi separació entre comunitats ni discriminacions de cap mena.
- Que cal reforçar el model d'escola catalana i millorar la seva qualitat, per tal de garantir un bon coneixement de les llengües oficials que possibiliti l'ús del català en tots els àmbits socials, econòmics i culturals.

EN CONSEQÜÈNCIA:

- Rebutgem les sentències del Tribunal Suprem espanyol i la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya contra l'escola catalana, així com les demandes que les han inspirades.
- Fem una crida a continuar reforçant el model d'escola catalana i a lluitar amb tots els mitjans democràtics per no posar en perill la cultura i la cohesió social de Catalunya.
- Animem les persones, les entitats i tota la comunitat educativa a comprometre's de manera activa en suport d'una escola catalana en llengua i en continguts, que no separi els infants i joves per la seva llengua d'origen i que ajudi a construir una societat més cohesionada, democràtica i lliure.

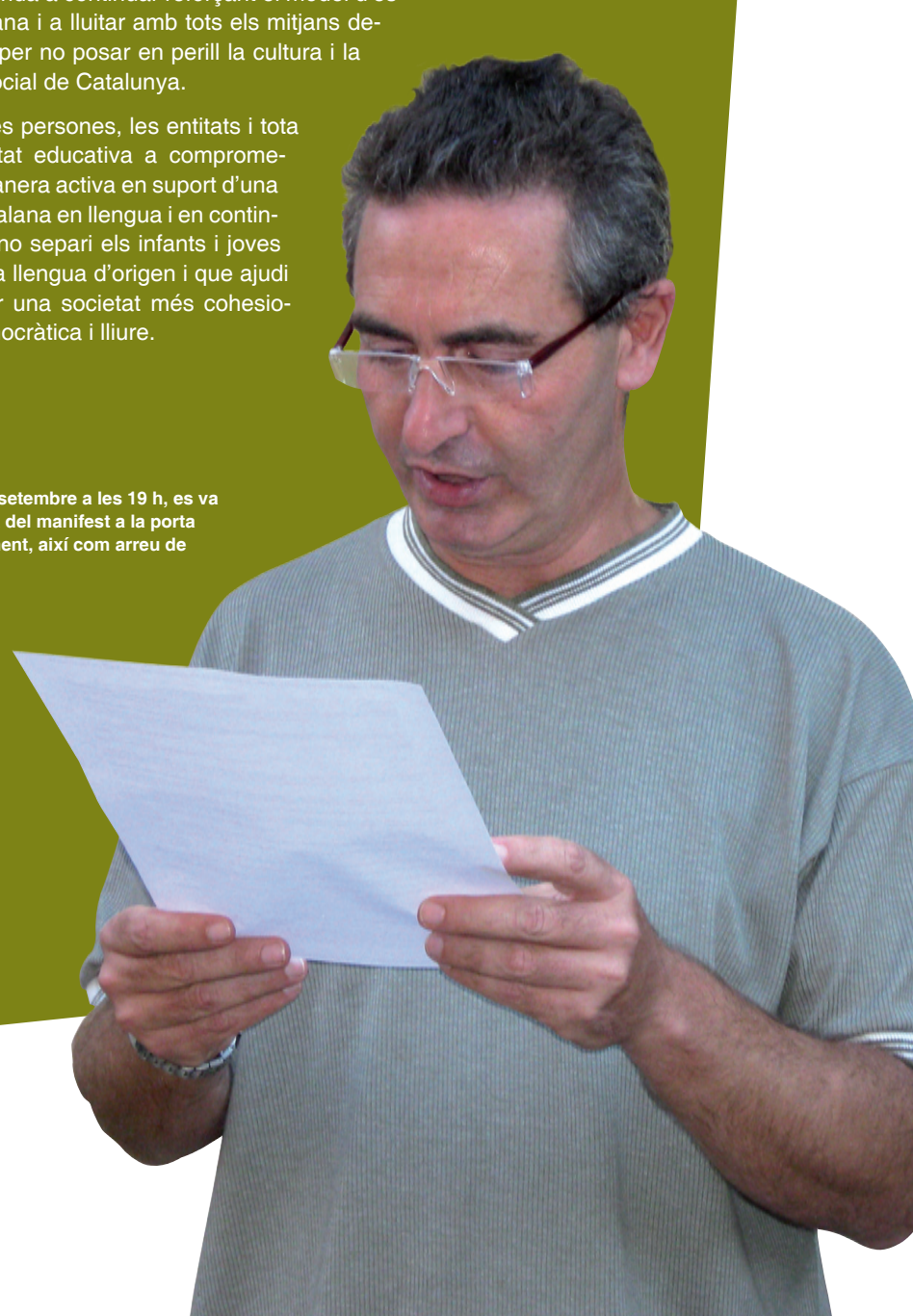

El dia 12 de setembre a les 19 h, es va fer la lectura del manifest a la porta de l'Ajuntament, així com arreu de Catalunya.

La Secuita AJUNTAMENT